

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΜΑΣ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ;...

(Τι άπαντούν αϊ δεσποινίδες)

ΞΘ'

Ἡ δις «ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥΛΑ» μᾶς γράφει:

«Ἀγαπητὸ «Μπουκέτο». Εἰς τὴν ἐρώτησί σας περὶ ἰδανικοῦ συζύγου σας ἐκφέρω καὶ ἐγὼ τὴν γνώμη μου πῶς ὀνειρεύομαι τὸν ἰδανικὸν σύζυγον:

Αἱ γυναῖκες, κατὰ τὴν γνώμη μου, πρέπει νὰ προτιμοῦν τὸν ἀρρενωπὸν ἄνδρα, ἄνδρα πραγματικόν, κύριον τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ τῶν πράξεών του. Δὲν ἐκτιμῶ τὸν ἄνδρα ποὺ τὸν κάνει ἡ γυναῖκα του ὅ,τι θέλει. Ἡ γυναῖκα πρέπει νὰ ὑποτάσσεται εἰς τὸν ἄνδρα, νὰ τὸν σέβεται καὶ νὰ τὸν ἐκτιμᾷ. Ὅταν ὁ ἄνδρας ἀγαπᾷ τὴν γυναῖκα του τῆς εἶνε πιστός, εὐλικρινής, καλὸς οἰκογενειάρχης. Πρέπει νὰ κυττάζῃ τὸ συμφέρον του καὶ νὰ μὴ εἶνε πολὺ σπάταλος. Δὲν εἶνε δυνατόν ἔτσι παρὰ καὶ ἡ σύζυγός του νὰ τὸν ἀγαπᾷ περισσότερον καὶ νὰ τοῦ εἶνε πιστὴ καὶ ἀφωσιωμένη. Θὰ κυττάζῃ ἔτσι κι' αὕτὴ τὸ σπίτι της καὶ τὰ παιδιὰ της.

Ὁ ἄνδρας ποὺ θὰ πάρω, θέλω νὰ εἶνε εὐγενής, καλόκαρδος, νὰ ξέρῃ μιὰ ὁποιαδήποτε ἐργασία, νὰ μπορούμε νὰ ζήσουμε χωρὶς πολλὰς στερήσεις. Δὲν ἀπαιτῶ μεγάλα πράγματα καὶ περιττὰ λοῦσα. Ἀρέσκομαι εἰς τὰς οἰκογενειακὰς διασκεδάσεις καὶ ἐκδρομάς. Θέλω νὰ ντύνομαι κομψά, ἀλλὰ καὶ ἀπλά. Περισσότερο νὰ καλλοπίζω τὸ σπίτι μου παρὰ τὸν ἑαυτόν μου. Θέλω νὰ εἶνε μεγαλύτερός μου ὁ μέλλων σύζυγός μου 10 — 15 ἐτῶν, ὑψηλοῦ ἀναστήματος, μὲ ἀνδρικά χαρακτηριστικά καὶ κανονικὸν πάχος. Προτιμῶ τὸν γάμον ἀπὸ ἔρωτα, ἀλλὰ δὲν με ἐνδιαφέρει ἂν γίνῃ καὶ μὲ συνοικέσιον, ἀρκεῖ νὰ συμπαθῇ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον καὶ νὰ συνταυτίζονται οἱ χαρακτήρες των. Τότε μόνον θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς. Ξεφυλλίζοντας τὸ τελευταῖον σας περιοδικὸ «Οἰκογένεια» καὶ διαβάζοντας περὶ τῆς ἰδανικῆς συζύγου θρῆκα σωστὴ καὶ λογικὴ τὴν γνώμη τοῦ κ. Βασιλείου Καρτέρη.

Ἡ δις «ΤΙΤΙΚΑ» (Ἀθηναί) γράφει:

«Ὁ «Ἰδανικὸς σύζυγος». Μὰ ὑπάρχει τὸ σπάνιο αὐτὸ παραδείσιο πουλὶ; Ἀλλ' ἔστω! Ἐγὼ παραδέχομαι ὅτι εὐρίσκεται αὐτὸ τὸ μοναδικὸ πουλὶ ποὺ λέγεται «ἰδανικὸς σύζυγος». Εἶνε ὅμως δυνατόν αὐτὸς νὰ εἶνε ἰδανικὸς δι' ὅλας τὰς γυναῖκας; Αὐτὸ εἶνε ἀπολύτως ἀδύνατον, διότι κάθε γυναῖκα ἔχει τὰ γούστα της, τὰ ἰδανικά της, τὴν ἰδιοσυγκρασίαν της καὶ τὴν ἀνατροφὴν της. Καὶ ἔτσι μιὰ γυναῖκα ποὺ ἀγαπᾷ τὴν φιλολογίαν, τὰ γράμματα, τὴν ποίησι, θὰ ὀνειρεύεται νὰ θρῇ ἕνα σύζυγον μορφωμένον, ἕνα συγγραφέα, ἕνα λογογράφον, ἕνα ποιητὴν. Μιὰ πάλι ποὺ ἀγαπᾷ τὴν μουσικὴν θὰ εἶνε εὐτυχὴς νὰ συζῇ μὲ ἕναν μουσικὸ ποὺ νὰ τὴν πηγαίνει στὰ κονσέρτα καὶ τὰ θέατρα καὶ νὰ τὴν γνωρίζῃ μὲ ὅλον τὸν μουσικὸν κόσμον. Μιὰ ἄλλη ποὺ τῆς ἀρέσουν αἱ διασκεδάσεις, οἱ χοροὶ, αἱ δεξιώσεις, τὰ γλέντια, αὕτὴ θέβαια πολὺ δύσκολα θὰ συζῇ μὲ ἕνα ποιητὴν ἢ λογογράφον, ἐνῶ θὰ εἶνε εὐτυχὴς νὰ πάρῃ ἕνα νέον τοῦ κόσμου, ἕνα ἀξιώματικόν, ἕνα διπλωμάτην ἢ ἕνα... κηφήνα... Ἐπειτα, ἔχομεν τὰς γυναῖκας μὲ «ταμπεραμάν», μὲ ἰδιοσυγκρασίαν δηλαδή ἐρωτοπαθῆ ποὺ δὲν τὴν ἐνδιαφέρουν παρὰ οἱ ἄνδρες οἱ «κουρέρ», οἱ γυναικάδες κοινῶς, οἱ ἄνδρες ποὺ τρελαίνονται διὰ γυναικας καὶ ἀφιερῶν ὅλην τὴν σκέψιν, τὸν χρόνον καὶ τὸ χρῆμα διὰ τὰς κατακτήσεις των. Καὶ τέτοιες εἶνε πά-

ρα πολλὰς. Ἐπειτα ἔρχεται σμῆνος δλόκληρον γυναικῶν τῶν ὁποίων ὄνειρον εἶνε νὰ πάρουν ἕνα πλούσιον κύριον, ἀδιαφοροῦσαι τελείως ἐὰν εἶνε ἡλίθιος ἢ ἔξυπνος, καλὸς ἢ κακός, εὐγενής ἢ πρόστυχος, νέος ἢ γέρον, εὐμορφος ἢ ἀσχημος, χριστιανὸς ἢ μωαμεθανός, θρησκὸς ἢ ἄθεος...

Δι' αὐτὰς τὸ ἰδεῶδες εἶνε τὸ χρῆμα καὶ εἰς τὸν ἄνδρα δὲν βλέπουν τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν τσέπη του! Καὶ τέλος ὑπάρχει καὶ μιὰ παμμεγίστη ὁμοταξία γυναικῶν ποὺ δὲν ζητοῦν παρὰ νὰ πάρουν ἕνα σύζυγον τῆς σειρᾶς των, καλὸν οἰκογενειάρχην, ἡσυχον, φρόνιμον ποὺ νὰ κυττάζῃ τὸ σπίτι του, καὶ μόνον τὸ σπίτι του. Καὶ τώρα θὰ με ρωτήσης, ἀγαπητὸ «Μπουκέτο» ποῖον σύζυγον θέλω ἐγὼ ἢ ἴδια, ἢ ὁποία σοῦ ἀνέλυσα ἀνωτέρω ὅλους τοὺς τύπους τῶν συζύγων καὶ ὅλα τὰ γούστα τῶν ὁμοφύλων μου. Λοιπὸν δὲν φοβᾶμαι νὰ σοῦ ἐκμυστηρευθῶ τὸν πόθον καὶ τὰ ὄνειρά μου. Γιὰ μένα ὁ ἰδεῶδης σύζυγος θὰ ᾔτο ἕνας ἄνθρωπος ὃχι πολὺ πλούσιος, οὔτε πολὺ νέος, οὔτε πολὺ σοφός, οὔτε πολὺ καλλιτέχνης, οὔτε πολὺ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἕνας ἄνθρωπος μὲ ἀνατροφή, μὲ εὐγενεῖς τρόπους καὶ πρὸ παντός μὲ καρδιά, ὁ ὁποῖος ὅμως νὰ ἔχῃ συγκεντρώσει ὅλην τὴν σκέψιν καὶ τὴν ἀγάπην του εἰς ἐμέ καὶ μόνον εἰς ἐμέ! Ἰδοὺ ὁ ἰδανικὸς σύζυγός! Μπορεῖς νὰ μοῦ τὸν εὔρης; Σοῦ χαρίζω ὅλα τὰ ἀρώματα καὶ τὰ ἄλλα σου δῶρα ποὺ μᾶς προσφέρεις, διότι αὐτὰ εἶνε ἀστεία ἀπέναντι τοῦ μεγάλου δῶρου ποὺ θὰ μοῦ κᾶνης ἰσοβίως!»

Ἡ δις Χ. Π. Μ. ἀπαντᾷ:

«Ἀμοιβαία ἀγάπη καὶ ἐκτίμησις. Μόνον αὐτὰ τὰ δύο ἢμποροῦν νὰ δημιουργήσουν καὶ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν τελείαν καὶ πραγματικὴν εὐτυχίαν μεταξὺ δύο συζύγων».

Ἡ δις «ΝΤΑΝΙ» (Βαθῶ) γράφει:

«Ὁ ἰδανικὸς σύζυγος γιὰ μένα εἶνε ἐκεῖνος ποὺ θ' ἀγαπήσω καὶ θὰ μ' ἀγαπήσῃ πιστὰ καὶ εὐλικρινά, ποὺ θὰ μοῦ φέρνεται μὲ εὐγένεια, ἀλλὰ δὲν θὰ εἶνε καὶ ὑπερβολικὰ μαλακός, γιὰτί θὰ με κακομάθῃ. Ὁ ἄνδρας πρέπει ν' ἀγαπᾷ, ἀλλὰ καὶ νὰ προσέχῃ τὴν ἀγαπημένην του, διότι εἴμεθα γυναῖκες (δηλ. πολλὰς φορὲς ἀνόητες καὶ ἐπιπόλαιες). Θέλω νὰ με ζηλεύῃ καὶ λίγο, διότι τί ἄλλο δείχνει ἢ ζήλεια ἀπὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἀγάπη; Ὡς πρὸς τὸν χαρακτήρα θέλω νὰ εἶνε τίμιος καὶ κολός. Ἡ οἰκονομικὴ ζήτημα εἶνε γιὰ μένα τὸ τελευταῖο. Δὲν ποθῶ πλούτη

καὶ παλάτια, οὔτε μεγαλοπρεπεῖς τουαλέττες καὶ πολλοὺς ὑπηρέτας. Ὅχι, τίποτε ἀπ' αὐτὰ. Μοῦ ἀρκεῖ ἡ καρδιά τοῦ ἀγαπημένου μου συζύγου. Αὕτὴ θὰ εἶνε τὸ παλάτι μου καὶ τὸ προσκευαλό μου καὶ μιὰ νοικοκυρία μέτρια οἰκογενειακὴ ζωὴ ποὺ θὰ με φέρνῃ κοντὰ στὸν ἀγαπημένο μου».

Ἡ δις ΜΥΡΙΑΔ ΜΠ. (Ἀθηναί) γράφει:

«Ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο». Εἶμαι ἡ αἰτία ποὺ μπήκες στὸ σπίτι μας καὶ ὠμόρφηνες τίς βραδυές μας. Τώρα ὅλοι εἴμεθα τακτικοὶ ἀναγνώσται σου. Ὅλοι οἱ τόμοι σου βρίσκονται χρυσοδεμένοι στὴ βιβλιοθήκη μας. Ἡ τελευταία σου καμπάνια γιὰ τὸν «ἰδανικὸν σύζυγον» με ἐνδιαφέρει ἀρκετὰ καὶ σοῦ στέλνω καὶ ἐγὼ τὴν ἀπάντησί μου. Ἰδανικὸς σύζυγος γιὰ μένα εἶνε ὁ ἄνδρας ποὺ σέβεται τὸν ἑαυτό του καὶ γνώρισε τὴν ζωὴ. Ἐνας τέτοιος ἄνδρας εἶνε εὐγενής, σοβαρὸς, ὅσο πρέπει, κοσμικός, νὰ σέβεται τὴν γυναῖκα του.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἀλλαι ἀπαντήσεις.